

[Arnfast.]

Jeg skal ikke kaste mig længere ud i lovprisning af det ene forslag eller det andet, det vil vi jo få lejlighed til at gøre siden hen og få gennemgået i udvalget, men selvfølgelig er det da fristende at se på det tredje lovforslag, som blev bebudet her, eller i hvert fald det tredje forslag fra fru Lone Dybkjær og hr. Lembourn. Jeg kan ikke sådan på stående fod tage stilling til det, men to ting lagde jeg mærke til. Den ene var, at man ikke ønskede krav om disse udvidede kurser. Det var dér, det adskilte sig fra, hvad vi mener. Ja men jeg mener, at de udvidede kurser netop er det sted, hvor man skaber læsetræning og målbevidsthed. De unge, der kaster sig ud i de udvidede kurser, virker altså trænede til at fortsætte.

Det andet var, at der også er ønske om, at der ikke skal være afgangsprøver i alle fag. Det er jo igen at tage, skal vi sige eksamen, det, der bare kan minde om en eksamen, ud af det. Og det, man har indtrykket af der savnes mest hos de dygtige unge, der vil frem, er nok muligheden for en gang imellem at få lov til at prøve kræfter, ikke alene med deres egen kunnen og deres jævnaldrendes, men sådan set også med folk fra hele landet.

Vi vil altså foreløbig stå fast på vores forslag, men er naturligvis villige til at se på det forslag, der her ligesom er blevet skitseret. Det er da klart, at dette at lave en gymnasielov skal ske i en bredere enighed, og jeg må sige, at som folketinget er sammensat i øjeblikket, er det ministrenes opgave at skabe denne brede enighed. Det kan ikke være ministrenes opgave at skabe konfrontationer. Det vil jeg da håbe at hr. Lembourn, som muligvis tager det op, vil give mig ret i. Kan ministrene ikke selv, må vi selvfølgelig prøve, om vi i folketinget kan klare det, men det havde nu været rart, om ministeren, der allerede så et forslag ligge fremme, ligesom med folkeskoleloven var begyndt at arbejde ud fra dette forslag. Bl. a. folkeskoleloven, fremsat af fru Tove Nielsen og et større flertal, kom jo igennem, men med ministerens hjælp.

Steen Folke (VS):

Venstresocialisterne er tilhængere af reformer i gymnasiet, også reformer, som går langt videre end det, disse forslag overhovedet handler om. Jeg tænker bl. a. på nedbrydning af den stive fagopdeling og ændring af fagindholdet,

så andre opfattelser end borgerlige i højere grad kunne komme til orde. Men disse forslag drejer sig altså først og fremmest om adgangs-betingelserne til gymnasiet.

VS er modstandere af de borgerlige partiers fællesforslag. Jeg skal her nøjes med at tale om dette forslags § 1, nr. 18, om optagelsesbetingelser. Man skal altså efter disse betingelser normalt have fulgt udvidet kursus i en stribet fag og bestået prøver i disse fag tillige med dansk. Efter vores mening vil det være med til at ødelægge undervisningen langt ned i systemet.

Fru Tove Nielsen kan ikke lide, at man taler om en sorteringsskole, men hun understreger, at det, hun ønsker, er at sortere eleverne i den skole og på det tidspunkt, der er tale om her, nemlig efter 9. klasse. Ordet bryder hun sig ikke om; realiteterne går hun ind for med næb og kløer. At der i høj grad ved en sådan sortering vil blive tale om en fortsat social slagside, véd enhver med et minimum af indsigt i undervisningsforhold og skolens funktion.

Regeringens forslag kan vi i hovedsagen støtte. Jeg vil lige omtale et par af de mindre væsentlige punkter i forslaget. VS er stadig modstandere af, at ateister skal fratages muligheden for at blive fritaget for religion, så længe religionsundervisningen har den slagside i retning af kristendommen, som tilfældet er.

Vi er tilhængere af den udvidede adgang til forsøgsvirksomhed, som regeringen foreslår, og afviser dermed venstre m. fl.s forslag om de samme ting. Vi er også tilhængere af den af regeringen foreslåede bestemmelse om undervisning af elever under sygdom.

Det vigtigste i regeringsforslaget er spørgsmålet om adgangen til gymnasiet, og dér foreslår regeringen altså igen en friere adgang. Jeg siger udtrykkelig: en friere adgang, for der er ikke tale om en fri adgang, som fru Lone Dybkjær sagde, men der er tale om en friere adgang end hidtil, og det mener vi er et vigtigt fremskridt, og det er afgørende for, at vi kan stemme for regeringens forslag.

Jeg havde foretrukket, at afgørelsen om optagelse i gymnasiet var blevet henlagt til den elev, der skulle optages, i stedet for til elevens forældre. Unge mennesker på 16 år bør selv bestemme, om de ønsker at gå i gymnasiet. Jeg er godt klar over, at bestemmelsen om forældrenes afgørelse dels har noget at gøre med myndighedsproblematikken, dels i de fleste til-